

живѣ въ кѣштѣ и съ цѣлѣтъ и фамиліѣ; сетѣ-
 като грабнахѣ орѣжіята и Самсонѣ гы біеше. Фили-
 стимянитѣ слѣзохѣ къмъ Израйльтянитѣ, що бѣхѣ
 отъ Јудовото племе и имѣ казахѣ: „Ный сме дошли
 да хванемъ Самсона; издайте го въ рѣцѣтъ ни ако
 ли не, ный ще вы истребимъ.“ Три хіляди челоувѣци
 отъ туй племе ся спушихѣ къмъ Самсона и му рѣко-
 хѣ: „Незнаешъ ли ты, че Филистимянитѣ сѣ наши
 Господари? Защо правишь тѣй съ тѣхѣ? Самсонѣ имъ
 отговори: „Не съмъ азъ, кой започнахъ войнѣтъ, но
 тѣ нападнахѣ на менѣ, а менѣ не е дозволено да ся
 бранѣ срѣщо имъ. Азъ обаче видѣ, че вый искате да
 мя прѣдадете тѣмъ, и нема що да сторѣ на туй; вый
 можете, ако ви не угодно, и силомъ да мя прѣдадете.“
 Когато видѣхѣ Филистимянитѣ тѣхния непріятель-
 ыръзанѣ съ добры новы выжета отъ радость повы-
 кахѣ; но духъ Божій като освой Самсона, той скѣса
 выжетата като че бѣхѣ тѣ отъ тѣнky нишky осуканы;
 и като немаше никакво орѣжіе въ рѣцѣ, той грабна
 једнѣ магарешкѣ челюсть, коѣто найде наземъ, и
 изби съ неѣ хілядо Филистимяны. Подирѣ тази
 побѣдѣ, той много ожѣднѣ; и като немаше нигдѣ
 вода по онази странѣ, той повыка Богу: „Коя полза,
 че мя избавихте отъ Филистимянитѣ, когато щѣ
 умрѣ отъ жаждѣ.“ Богъ услыша Самсоновыя гласѣ;
 јединѣ зѣбѣ отъ магарешкѣтъ челюсть, що държеше
 въ рѣкѣ, ся изкърти и потече отъ него доста водѣ
 за да угаси жаждѣтъ на този храбрѣ мѣжѣ. Јединѣ
 день, Самсонѣ отидѣ въ градъ Каза, а Филистимянитѣ
 натурахѣ стражы по стѣнитѣ (калетата) и затворихѣ
 сичкытъ градскы врата. Самсонѣ като ся дигна въ
 срѣдѣ нощѣ да си ся завърне, найдѣ градскытъ враты
 затворены; но туй го не смѣти много; защото като